Bibel och Bekännelse

Nr 4 2020 – årgång 34. Finlandsupplaga årgång 6

© DEPOSITPHOTOS

Herdarna sade till varandra. "Vi måste gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren låtit oss veta!" De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info
Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog
Internet: https://sanktjohannes.info

I gemensam nordisk redaktion även Ingvar Adriansson och Birgitta Erlandsson (redaktionssekreterare), Kjell Petter Bakken (layout) och Tor Jakob Welde.

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse eller bidragit med gåvor.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 30 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Nåd och Frid!

I våra nordiska länder lever vi nu under den mörkaste tiden på året, något som många människor upplever utmanande rent mentalt. Det yttre mörkret sjunker in i våra hjärtan och ingenting känns riktigt meningsfullt. Hela naturen förbereder sig för vintervila och vi kryper alltmer in i våra hus och in i oss själva.

Detta år har vi också en begränsning som lystrar till namnet ”social distansering p g a covid-19”. Det innebär i praktiken att vi inte kan umgås lika obehindrat som tidigare med våra nära och kära. Det årstidsbundna är förbigående och innerst inne vet vi att det kommer att vända, naturen kommer att komma till liv igen.

Men det finns också ett annat mörker som tynger ett människohjärta. Detta mörker kan beskrivas på olika sätt. I liknelsen om såningsmannen i Matt 13 sägs att en del utsäde föll bland tistlar och kvävdes av världsliga bekymmer och bedräglig rikedom. En uppsjö av budskap och erbjudanden som når oss dagligen, och detta dagliga larm om ofrid, fyller oss med oro. Vad ska man tänka om det eller det? Hur kommer det att bli? Världen är oerhört splittrad, politiskt och andligt.

Och som om det inte skulle räcka med det yttre bruset så har vi också ett inre brus. Vårt hjärta är fullt av det samma som kommer utifrån: onda tankar, mord, äktenskapsbrott, sexuell omoral, stöld, falskt vittnesbörd och hädelser (Matt 15:19). Människohjärtat kan liknas vid ett slagfält där stridande trupper drabbar samman och efter sig lämnar de bara ofrid och förödelse.

Vårt oroliga hjärta liknar rätt mycket det område som i Bibeln kallas för Sebulons och Naftalis land. Detta område i norra Israel fungerade som en korridor som fientliga trupper ofta använde när de skulle attackera Israel. Det var assyrier, babylonier och syrier. Trupperna lämnade inte mycket annat än hopplöshet, mörker och förstörelse efter sig.

Men till detta folk sändes en gång ett budskap om hopp. Vi läser i Jesaja 9: *Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram*. Längre fram får vi veta att detta ljus kommer i form av ett barn som skulle födas, ett barn vars namn är *Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste*.

Kan detta barn också ge ljus och frid också åt våra oroliga hjärtan? Kan han fördriva mörkret och ge vårt liv en mening?

Ja, han som kallas mäktig Gud måste väl kunna göra det. Han har gett oss sitt ord som lyser upp vår stig här i världen (Ps 119:105). I det ordet hittar vi det glada budskapet om det barn som Jesaja profeterade om. Han kan ge vårt liv en mening och i dessa tider, vilka präglas av social distansering och inställda aktiviteter, har vi bättre förutsättningar än annars att lära känna honom ännu bättre. Det kan vi göra genom mera aktiv bibelläsning. Världen går mot djupare mörker och slutligen mot sin undergång. Kristi rike går däremot mot en evig soluppgång, där *dess lampa är Lammet* (Upp 21:23).

Hans Ahlskog

Redaktionen för Bibel och Bekännelse tillönskar alla läsare en välsignad advents- och jultid och ett gott nytt år!

© DEPOSITPHOTOS

Mina ögon har sett din frälsning

Av Lars Gunnarsson

I Jerusalem fanns en man som hette Simeon. Han var rättfärdig och gudfruktig och väntade på Israels tröst, och den helige Ande var över honom. Av den helige Ande hade han fått en uppenbarelse att han inte skulle se döden förrän han sett Herrens Smorde. Ledd av Anden kom han till templet, och när föräldrarna bar in barnet Jesus för att göra med honom som man brukade enligt lagen, tog han honom i sina armar och prisade Gud och sade: ”Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, så som du har lovat, för mina ögon har sett din frälsning, som du har berett inför alla folk: ett ljus med uppenbarelse för hedningarna och härlighet för ditt folk Israel” (Luk 2:25–32).

Det barn som bars fram i templet denna dag var utåt sett inte annorlunda än alla andra barn. Lagen föreskrev att ”varje förstfödd son som öppnar moderlivet ska räknas som helgad åt Herren”. Därför var också Josef och Maria i Jerusalem för att fullgöra lagens krav. Barnet Jesus var lika hjälplöst som alla andra spädbarn, också han måste bäras fram. Om det märktes någon skillnad mellan honom och andra gossebarn så var det väl att han hade fattiga föräldrar. De hade inte råd att offra ett årsgammalt lamm som det var föreskrivet utan fick ta den enklare varianten, nämligen två duvor.

Men när den gamle Simeon såg på Jesusbarnet såg han något mycket mer än vad de övriga i templet såg. ”Mina ögon har sett din frälsning”, sa han. När vi läser dessa ord så finner vi inget märkligt med dem. Men tänk på att Simeon *aldrig* hade sett Jesus göra något under. Simeon hade *aldrig* hört honom predika. Simeon hade *aldrig* hört talas om den tomma graven. En vanlig jude som hörde vad Simeon sa undrade nog vad det var för strunt som den gamle mannen talade: Herrens frälsning. Men Simeon var ingen vanlig jude. Han var en jude som var välsignad av den helige Ande på ett särskilt sätt, som vår text berättar om. Med trons ögon såg han vem det lilla barnet var. Han såg att barnet var Herrens Smorde, dvs Messias. Han såg att det var Herrens frälsning, att det var Israels härlighet och hedningarnas ljus. Allt detta såg och förstod den gamle mannen.

Vi läser i Hebreerbrevet att tron är en visshet om det man inte ser. Alltså, tron övertygar om sådant vi inte kan se. Simeon trodde vad Gud hade sagt till honom, nämligen att han inte skulle dö förrän han hade sett Messias. Så när han nu utbrast att han var beredd att dö stod det klart att han förstått att barnet verkligen var den utlovade Messias. Simeon trodde med en barnslig tillförsikt vad den helige Ande hade sagt till honom. På samma sätt ska också du och jag tro allt det som Anden uppenbarar för oss i Bibeln. Bibeln lär oss att det lilla barnet som Simeon tar i sina armar *är* den utlovade Profeten som skulle uppenbara Guds sanning för folket. Han *är* Prästen som bär fram det offer som Gamla testamentets alla offer hade pekat fram emot. Och han *är* den Konung som ska regera över sitt folk och förlossa dem från allt ont.

Detta tänkte säkert Simeon på när han av den helige Ande fördes till templet för att se Jesusbarnet. Han visste att detta barn skulle predika för människorna om vägen till himlen. Han visste att detta barn skulle bära fram ett offer som skulle ta bort all synd. Han visste att detta barn skulle bli alla kungars Kung och alla herrars Herre. Och detta vet också du och jag trots att vi lika lite som den gamle Simeon har sett det med våra fysiska ögon. Men med den helige Andes hjälp och ledning kan vi vara precis lika säkra på detta som Simeon var. Och den ledningen, den hjälpen får vi genom Guds ord.

Låt oss nu se lite närmare på vad Simeon säger om detta barn. Det är Herrens frälsning, Guds frälsning. Då är det inte konstigt att Simeon säger att han nu är beredd att dö. Om du verkligen kunde vara säker på att det efter dödens mörker skulle bli en evig glädje och härlighet, om du kunde vara säker på att straffet för dina synder redan hade utkrävts och domaren inte skulle finna dig skyldig på domens dag, om du verkligen kunde vara säker på att du efter en kort stund skulle få möta dina kära igen, då skulle ju döden inte vara så hemsk. Den skulle bara vara en kort resa till ett underbart mål. Då skulle du också kunna instämma med Simeon: ”Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, så som du har lovat.” Och det är vad Jesu födelse bör betyda för oss. Det skulle göra hela vårt liv till ett enda lyckligt och glädjefyllt julfirande, där den bästa presenten öppnas sist av alla, nämligen det eviga livet och saligheten hos Gud.

Frälsning betyder räddning. Barnet i Simeons armar är räddningen. Han är räddningen som får skådas av alla folk, han är ljuset som uppenbaras för hedningarna. Han är den som Jesaja skrev om: *För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste*. Allt detta är barnet som Simeon håller i sin famn.

Vi hör nästan varje dag om saker som borde få oss alla att inse hur nära vi är den dag då Jesus ska komma tillbaka. Det är krig och svält på många håll i världen. Antalet jordbävningar har ökat oerhört mycket på senare tid. Guds skapelse fördärvas av oss människor som aldrig får nog av ägodelar och bekvämlighet. Laglösheten tilltar och kärleken avtar. Allt detta är tecken på att vår värld går mot sin undergång. Men det är egentligen ingenting som vi ska vara bekymrade och oroade över. Inte vi som vill kalla oss för Guds folk, hans barn. Vi bör istället vara glada att det är på det sättet. Det innebär ju att vi snart får möta honom som vi har trott på och som vi bekänner som vår Frälsare, Herre och Konung.

”Mina ögon har sett din frälsning.” Så sa Simeon. Så kan vi också säga. Vi har också sett frälsningen. I ordet och sakramenten möter vi frälsningen, ja, Frälsaren själv. Det är en ytterst stor och oförtjänt nåd att vi ännu får möta honom där. I ordet, dopet och nattvarden möter vi honom ständigt på nytt. Där räcker han oss sin frälsning som är avsedd för alla folk. Därför är det så viktigt att vi är rädda om det vi har, att vi inte låter obibliska läror och tankegångar få insteg hos oss. Det är av omtanke om själarna som vi är noga med att inte tillåta obiblisk förkunnelse inom vår kyrkogemenskap. Vi tackar Gud för de kyrkor som är bibeltrogna och gläder oss åt den kyrkogemenskap vi har med dem.

Tyvärr är det väldigt få kyrkor som helt vill hålla sig till vad Bibeln uppenbarar för oss. Man vill inte längre lära i enlighet med Jesus och apostlarna. Den rena, klara och sunda läran har gått förlorad. Hos de flesta kyrkor predikar man inte längre att *”hos ingen annan finns frälsningen, och under himlen finns inget annat namn som människor fått genom vilket vi blir frälsta”.* När den predikan har tystnat så har allt gått förlorat. Då hjälper det inte om man kan erbjuda aldrig så mycket annat. Man kan ha de vackraste skrudar, de finaste och mest välsjungande körer, de underbaraste målningar och utsmyckningar. Man kan samla barn och ungdomar i stora skaror. Ändå saknas ofta Bibelns livgivande evangelium. Här kan Jesu ord till församlingen i Laodicea passa in: *Du säger: Jag är rik, jag har fått rikedom och behöver ingenting. Och du förstår inte att just du är eländig, ynklig, fattig, blind och naken*. I lydnad för Bibeln och med evigheten för ögonen vågar vi inte verka tillsammans med sådana kyrkor.

Vi vill med den förmåga Gud ger oss verka för att vår tids folk ska få se det som Simeon fick se och vittnade om i templet, nämligen den frälsning som är beredd åt alla folk. Om Jesus Kristus vill vi vittna. Om frälsningen i hans namn vill vi berätta. Där predikan om Jesus ljuder, där kan människor säga med Simeon: ”Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, så som du har lovat, för mina ögon har sett din frälsning.” Amen.

Lyssna på inspelade gudstjänster och predikningar:

https://sanktjohannes.info/media/inspelningar
- sök på månad och år i inspelningsarkivet till höger

https://vimeo.com/channels/stjold/
- ett antal inspelningar från församlingens första tid

https://sanktjohannes.info/oratio
- sök inspelningar på talare eller ämne, även från LBK i Sverige och Norge

© DEPOSITPHOTOS

Messias ska skina som ett stort ljus mitt i andligt mörker (Jes 9:1–7)

Det nattsvarta mörkret som Israel fått uppleva på grund av sitt avfall från Herren ska få ett slut. *I gången tid* (ordagrant ”under den första tiden” = under gamla förbundets tid) *lät han Sebulons och Naftalis land vara föraktat* (vers 1, hebreiska grundtexten 8:23). Denna tid ska avlösas av *den sista/senare tiden* (= nya förbundets tid, den messianska tiden). I *”hednafolkens Galileen”* ska *”ett stort ljus”* stråla fram. Messias ska bli ”ett ljus för hednafolken för att du ska öppna blinda ögon och föra fångar ut ur fängelset, ur fångenskapen dem som sitter i mörker” (42:6b–7). ”Jag ska sätta dig till ett ljus för hednafolken för att du ska bli min frälsning intill jordens yttersta gräns” (49:6).

Jesaja skriver i vers 2 att han *”har sett* ett stort ljus”, för han har redan i en syn från Herren sett hur Messias träder fram i Galileen med liv och ljus för människor som bor ”i dödsskuggans land”. Herren gör människor som vänder om till honom talrika, de som nu saknar den sanna glädjen och hotas av undergång. De ska glädja sig inför Herren som man gläds vid skörden och efter ett segerrikt fälttåg (v 3).

Folket tvingas nu bära det assyriska oket och plågas av gisselslag från sina fångvaktare (v 4). Men Herren ska gripa in på samma mirakulösa sätt som på Midjans tid, då Gideon besegrade en stor mängd midjaniter som hade invaderat landet, ”talrika som gräshoppor” (se Dom 7). Jesaja förutsäger att Gud ska besegra den väldiga assyriska armén och befria folket från assyriernas förtryckande ok. Det skedde år 701 f Kr. Denna mirakulösa frälsning är en förebådande skuggbild av Guds stora frälsningsverk, räddningen från det andliga förtrycket och slaveriet på grund av synden och fienden djävulen. Den genomförs helt utan militära medel. Militär utrustning behövs inte för Herrens segerrika frälsningsgärning (se v 5).

I verserna 6–7 anges förutsättningen för den frälsning och den frid som övergår allt förstånd, nämligen Messias ankomst. *Herradömet vilar på hans axlar.* Enligt Matteus 28:18 har Messias all makt i himlen och på jorden. Han är ingen mindre än ”Gud hos oss” (Immanuel). Han är Ordet som blev kött (Joh 1:14). Hans namn klargör ytterligare vem han är:

- *Under* – Messias hela väsen är ett under, inte bara hans födelse.
- *Rådgivare* – Messias vet vad som är rätta och lämpliga råd i varje situation. Hans ord är Ande och liv.
- *Mäktig Gud* – Messias är inte bara sann människa utan också ”Gud den mäktige” (10:21), identisk med Herren själv (JHWH).
- *Evig Fader* – Messias försörjer och beskyddar de sina som en far sina barn, men med evig omsorg och kärlek.
- *Fridsfurste* – Messias är inte en kung som skapar frid genom världsliga medel. Som vår furste är han vår frid.

Så ska herradömet bli stort och friden utan slut. Messias ska utvidga gränserna för sitt andliga rike och där ska råda *frid utan slut*. I enlighet med denna profetia sa ängeln till jungfrun Maria angående ”den Högstes Son” som hon skulle föda: ”Herren Gud ska ge honom

hans fader Davids tron. *Han ska vara kung över Jakobs hus för evigt och hans rike ska aldrig få något slut*” (Luk 1:32–33). Messias är den utlovade Davidsättlingen (”Davids son”) och hans kungadöme är ett davidiskt kungadöme. Sakarja profeterar: ”Se, din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han... Hans herravälde ska nå från hav till hav och från floden intill jordens yttersta gränser” (Sak 9:9–10).

Avgörande för Messiasrikets upprättande och bestånd är *Herren Sebaots brinnande kärlek (nitälskan), hans rättvisa dom (rätt) och rättfärdighet* (v 7). Den som tror budskapet om Messias, att han tagit på sig Guds rättvisa dom över synden och i utbyte för synden erbjuder alla människor sin egen rättfärdighet, han tillhör Immanuels rike. Förutsättningen för gemenskap med Gud i hans rike är Messias ställföreträdande gottgörelse. Bara avvisandet av Messias och hans frälsning utestänger människor från Guds Sion, fridsfursten Messias eviga rike. Den bibelkunnige Paulus sammanfattar: ”Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus” (Rom 8:1).

Utdrag ur boken *Jesajas bokrulle* av Seth Erlandsson (XP Media 2014), s 53–55.

Menora – den sjuarmade ljusstaken

Den här tiden på året sätts ljusstakar fram i våra fönster. I många hus har man en elektrisk ljusstake i varje fönster. Och ljusstaken har oftast sju armar och sju ljus.

Redan i Gamla testamentet finns en sådan sjuarmad ljusstake nämnd. Den allra första gången är i Andra Moseboken, där Herren ger Mose konkreta anvisningar om de föremål som ska finnas i tabernaklet, förebilden för det tempel som senare skulle byggas i Jerusalem.

Du ska göra en ljusstake av rent guld. I hamrat arbete ska den göras med sin fotställning och stam. Dess skålar, knoppar och blommor ska göras i ett stycke med den. Sex armar ska utgå från ljusstakens sidor, tre armar från ena sidan och tre armar från andra sidan (2 Mos 25:31–32).

Denna ljusstake, på hebreiska *menora*, har blivit en symbol för judendomen och finns också på Israels statsvapen. Lamporna på ljusstaken skulle ständigt brinna under översteprästens uppsikt.

När Johannes i inledningen av sitt evangelium introducerar Jesus som Ordet som var i begynnelsen, beskriver han honom som det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor (Joh 1:9). Jesus säger: *Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus* (Joh 8:12). Betydelsen av ljuset i församlingen betonas av Jesus i bergspredikan:

Ni är världens ljus. En stad som ligger på ett berg kan inte döljas. Och man tänder inte ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på hållaren så att det lyser för alla i huset (Matt 5:14–15).

I Uppenbarelseboken får ljusstaken en framträdande roll. I det första kapitlet ser Johannes sju ljusstakar (v 12) och mitt ibland dem *en som liknade en människoson*. Senare i kapitlet (v 20) förklaras att de sju ljusstakarna är de sju församlingarna som i de följande kapitlen får ta emot var sitt brev av Jesus.

Ljusstakens symbolik kan vi tänka på när vi under adventstiden ställer fram våra sjuarmade ljusstakar. De ska vittna om det sanna ljuset. Måtte detta ljus också lysa genom vårt eget liv.

Ola Österbacka

Gud och människa

Frågor och svar om Kristi ställföreträdande frälsningsgärning

Varför är det så viktigt att Jesus ”från evighet är ett med Fadern”?
Ett sådant påstående förkunnar klart den bibliska sanningen att Jesus är helt och fullt Gud, lika evig och av samma väsen som Gud Fadern. Denna sanning lär oss Jesus på ett härligt sätt när han i Uppenbarelseboken 22:13 säger om sig själv: ”Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden.”

Dessa begrepp är viktiga med tanke på vad de försäkrar oss om vår frälsning. Jesus är Gud och han kom till jorden för att frälsa oss från synd och död. Endast Gud kunde förse oss med en sådan frälsning. Jesu lidande och död var betalningen för hela världens synd eftersom han är ”ett med Fadern från all evighet”. Något enbart mänskligt offer hade inte varit tillräckligt. Guds plan att frälsa syndiga människor är inte ett önsketänkande från människor, oförmögna att lösa problemen med synd och död. Det är Guds plan, han som kom till jorden för att fullgöra den. Dessutom kom Jesus som en som är ”ett med Fadern från all evighet” för att lära oss det som Gud ville att vi skulle veta. Jesus är inte bara en morallärare eller ett exempel i dygd, han är Gud och hans ord är orden från den som känner Gud och är Gud.

Vad menar vi med att säga att Jesus antog mänsklig natur ”fullständigt”?
Vi säger att Jesus hade mänsklig natur ”fullständigt” eftersom han hade en sann mänsklig kropp och

själ precis som vi, undantaget att han var utan synd. Denna enkla sanning är mycket viktig. För att Jesus skulle kunna vara vår ställföreträdare måste han vara kött och blod som vi. ”När nu barnen hade fått del av kött och blod tog han själv på liknande sätt del av detta, för att genom sin död göra den maktlös som hade makt över döden, alltså djävulen, och befria alla dem som av rädsla för döden levt i slaveri hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an, utan Abrahams barn. Därför måste han bli lik sina bröder i allt, för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och sona folkets synder” (Hebr 2:14–17).

Hur kunde Jesus födas till sann människa och samtidigt vara syndfri?
Det finns ingen annan förklaring än att samma mirakulösa kraft hos den helige Ande som möjliggjorde att han föddes av en jungfru också möjliggjorde att han föddes utan det ärvda, syndiga tillstånd som har gått i arv till oss från Adam och Eva. Lägg märke till hur nära ängeln Gabriel förenar ett under med ett annat när han tillkännager för Maria hur hon som är jungfru ska kunna föda en son: ”Den helige Ande ska komma över dig, och den Högstes kraft ska vila över dig. Därför ska barnet som föds kallas heligt och Guds Son” (Luk 1:35).

Säger Skriften om Maria fick några andra barn efter att Jesus hade fötts?
Vi vet inte helt säkert, men Skriften ger en stark fingervisning om att Maria hade andra barn. För det första berättar Matt 1:25 att Josef ”rörde henne inte förrän hon hade fött en son”. Stället ger vid handen att Maria och Josef hade en till äktenskap hörande, normal sexuell relation efter att Jesus hade fötts. Ordet ”förrän” försäkrar oss endast om vad som försiggick innan Jesus föddes. Skriften ger oss inga detaljer om Marias och Josefs äktenskap. Istället vill den försäkra oss om att Jesu födelse var ett häpnadsväckande Guds under.

För det andra nämns Jesu bröder och systrar i Skriften (Matt 12:46 och 13:55, Mark 6:3 och Gal 1:19). En del tror att det grekiska ord som används för ”bror” här kunde betyda ”släkting” snarare än den normala förståelsen av ordet. Även om en sådan användning av ordet förekommer verkar omnämnandet av dessa bröder och systrar i nära anslutning till Maria starkt indikera att de var biologiska söner och döttrar till Maria och Josef, födda senare än Jesus.

Varför döptes Jesus av Johannes om han nu var syndfri?
Jesus mottog helt säkert inte dopet för att tvättas ren från synder. Han

var syndfri (1 Petr 2:22; Hebr 4:15). Johannes Döparen visste det och tvekade att döpa Jesus. Men Jesus hade kommit till jorden för att vara vår ställföreträdare. Han förstod vad Johannes behövde höra och sa: "Låt det nu ske. *Det är så vi ska uppfylla all rättfärdighet*" (Matt 3:15). Den ”rättfärdighet” Jesus uppfyllde var inte något krav i Guds lag. Johannes dop var evangelium – rentvagning från synd. Genom att döpas av Johannes visade Jesus sin villighet att träda in i syndarnas ställe. Jesus framträdde som vår ersättare när han i början av sin offentliga verksamhet kom till Johannes för att döpas. Han var villig att fullgöra hela den frälsningsgärning som Fadern hade gett honom att utföra som vår Frälsare.

Med andra ord ställde sig den syndfrie Jesus i Jordans vatten i stället för syndare som du och jag. Eftersom Jesus ställde sig där i vårt ställe och förlåter oss, står vi som högt älskade barn i hans ställe hos hans himmelske Far. Det Jesus gjorde, gjorde han för oss – han intog vår plats så att vi får inta hans plats som Faderns älskade barn. ”Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud” (2 Kor 5:21).

Det fanns också ett annat syfte med Jesu dop. När den helige Ande synligt sänkte sig ner över honom som en duva, utmärkte han Jesus som den Smorde. (Det grekiska ordet Kristus betyder liksom det hebreiska ordet Messias ”den Smorde”.) Den helige Andes framträdande gav Johannes Döparen förvissning om att Jesus av Nasaret verkligen var ”Guds Lamm, som tar bort världens synd” (Joh 1:29). Johannes Döparen var den som skulle bereda väg för Messias. Han, av alla människor, behövde en sådan gudomligt given visshet för att kunna utföra sin uppgift: att visa syndare till Jesus. Gud hade lovat Johannes ett sådant himmelskt bevis: ”Johannes vittnade och sade: Jag såg Anden komma ner som en duva från himlen och stanna över honom. Jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa i vatten sade till mig: Den du ser Anden komma ner och stanna över, han är den som döper i den helige Ande” (Joh 1:32–33).

This We Believe, Questions and Answers, Richard L. Gurgel. Del III, punkt 1. Övers. Hans Ahlskog.

Jag förlåter dig

Gud, var mig nådig efter din godhet. . . Tvätta mig ren från min skuld, rena mig från min synd. . . tvätta mig så att jag blir vitare än snö (Ps 51: 3,4,9).

Markus slänger ur sig ”Förlåt att jag slog dig” när hans syster börjar gråta.

”Det är okej”, snörvlar hon.

Hur många gånger har vi svarat så när någon ber om ursäkt? Vi kan förstås mena väl, men är det inte en smula slarvigt? Sa systern verkligen att det var okej att Markus slog henne? Att göra fel är aldrig trevligt eller okej.

Lyssna igen och lägg märke till skillnaden:

Markus slänger ur sig ”Förlåt att jag slog dig” när hans syster börjar gråta.

Hon ler och säger ”Jag förlåter dig”.

Vilket intryck dessa tre ord gör: ”Jag förlåter dig!” Förlåtelse ger uttryck för att ett fel har gjorts men har mer substans än klyschan ”Det är okej”.

Gud handlar på samma sätt med oss. När vi ber: ”Herre förlåt. Jag har syndat” skulle Gud aldrig svara ”Det är okej”. Synd är aldrig okej. Men Gud svarar med något bättre för dem som litar på hans Son Jesus. Gud säger: ”Jag förlåter dig på grund av Jesus.” Det är ett svar med substans!

Det är därför vi med tro på Jesus och förväntan om Guds förlåtelse kan be: Himmelske Far, var mig nådig efter din godhet. . . Tvätta mig ren från min skuld, rena mig från min synd. . . tvätta mig så att jag blir vitare än snö.

Ur Daily Devotions

Luthers viktiga skrifter 1520

Året 1520 var ett viktigt bokår. Efter att ha hört att påvens hot om bannbulla var på väg tänkte Luther att han antagligen inte hade så lång tid kvar att leva. På några månader skrev han tre väldigt berömda och betydelsefulla kampskrifter:

Titelsidan till förstautgåvan av "Om en kristen människas frihet"

1 ”Till den tyska nationens kristna adel”, utgiven i augusti, är en anmodan till lekfolket, speciellt furstar och andra ledare, att bidra till en mycket välbehövlig reformation av kyrkan. Det verkar nämligen helt meningslöst att försöka påverka den mäktige påven och hans teologer. Luther framhäver att alla kristna är ett kungligt prästerskap. Lekfolket är inte mindre viktigt eller mindre heligt än biskopar och präster, munkar och nunnor. Nycklamakten och rätten/plikten att bedöma läran har getts åt hela kyrkan. Han kritiserar kraftigt den enorma och skandalösa lyxen, girigheten, korruptionen och världsligheten inom påvens kretsar. Detta tömde resten av landet på resurser. Luther föreslår en rad åtgärder för att få bukt med diverse kyrkliga missbruk.

2 ”Om kyrkans babyloniska fångenskap” utgavs i oktober. Luther liknar Guds folks fångenskap i Babylon med påvedömets tyranni över de kristna själarna genom alla sina människobud och traditioner. Luther avvisar romarkyrkans lära om de sju sakramenten. Prästvigningen, konfirmationen, äktenskapet och sista smörjelsen (på dödsbädden) kan inte sägas överräcka Guds nåd. Det är enligt Guds ord bara dopet, nattvarden och avlösningen i skriftermålet som gör det. Han kritiserar mässoffersläran (att Jesu kropp offras till Gud om och om igen vid varje firande av nattvarden) och andra missbruk av sakramentet. Endast Skriften ska vara auktoritet för kyrkans tro och lära.

3 ”Om en kristen människas frihet” gavs ut i november. Luther undervisar om att en kristen blivit rättfärdiggjord *genom tron* allena, utan gärningar, blivit ett med Kristus och är rik och har nog av allt i Honom. Inget ont kan skada oss. Därmed är den kristne en fri herre över allting och inte underdånig någon. Men samtidigt har den kristne också blivit en tjänare här på jorden och är underdånig alla och envar. För efter Kristi förebild och av tacksamhet för hans nåd vill vi i kärlek tjäna och göra gott mot alla. Här följer ett litet utdrag ur denna skrift:

> Vi kan läsa i Luk 2:22 att jungfru Maria efter sex veckor gick som alla andra barnaföderskor upp till templet och lät rena sig enligt lagen, fastän hon inte var oren som de eller skyldig till samma rening. Hon behövde den inte heller. Men hon genomgick den av fri kärlek för att inte förakta de andra kvinnorna utan göra som de.

Så lät också Paulus omskära Timoteus, inte för att det var nödvändigt utan för att inte ge de i tron svaga judarna anledning till onda tankar. Å andra sidan ville han inte låta omskära Titus när man krävde att han måste omskäras för att kunna bli salig.

Hur gjorde Kristus enligt Matt 17? Då man krävde tempelskatt av hans lärjungar frågade han Petrus om inte kungens söner var befriade från att betala skatt. När Petrus svarade ja befallde han honom ändå att gå ner till sjön. Han sade: *Vi ska inte stöta oss med dem, så gå ner till sjön och kasta ut en krok. Ta sedan den första fisken du får upp och öppna munnen på den. Då hittar du ett silvermynt. Ta det och ge till dem för mig och dig* (v 27).

Detta är ett bra exempel på denna lära. Då Kristus kallar sig och de sina för fria och kungasöner som inte har behov av någonting underkastar han sig ändå frivilligt och betalar skatt.

Lika litet som denna gärning var nödvändig för Kristus eller tjänade till att göra honom rättfärdig och salig, lika litet är hans och hans lärjungars alla andra gärningar nödvändiga för saligheten. De är alla frivilliga tjänster för andras skull och till nytta för dem.

Så borde det också vara med alla gärningar som präster, kloster och stiftelser utför. Var och en bör göra det som hör till hans tjänst och stånd med det enda syftet att gå andra till mötes och tukta sin kropp och på så sätt vara ett exempel för andra så att också de gör vad de behöver för att tygla sin kropp. Men hela tiden bör man akta sig för tanken att något görs för att bli rättfärdig och salig genom det. Detta kan bara ske genom tron.

Så befaller också Paulus i Rom 13 och Titus 3 att man ska vara underdånig världslig överhet och beredd att tjäna den, inte för att därigenom bli rättfärdig utan för att fritt tjäna andra och överheten och lyda deras vilja av otvungen kärlek.

Den som nu har förstått detta skulle lätt kunna inrätta sig efter de otaliga buden och lagarna från påven, biskoparna, klostren, stiften, furstarna och överhetspersonerna, som några galna prelater driver som vore de nödvändiga för saligheten. De kallar dem för kyrkans bud, fast med orätt.

En fri kristen säger så här: ”Jag ska fasta, be, göra det och det som är påbjudet, inte för att jag behöver det eller blir rättfärdig och salig genom det. Men jag vill göra påven, biskopen, församlingen eller min medbroder och överordnade till viljes och vara ett föredöme i tjänande och lidande. Kristus har ju för min skull gjort och lidit mycket mera som han inte alls behövde. Även om tyrannerna gör orätt genom att fordra sådant, ska det ändå inte skada mig så länge det inte strider mot Guds vilja.

Stycke 28 i Luthers skrift *Om en kristen människas frihet*, hämtat från *Rättfärdiggörelsen genom tron. Luthers nyupptäckt av det villkorslösa evangeliet* (XP Media 2017, s 43–45).

Kristi gudom

Det är ganska märkligt att så många teologer svävar på målet när det gäller vem Jesus Kristus är enligt Bibeln. Som kontrast till teologer som bara ser Jesus som en speciell människa saxar vi här en kort och bra presentation av Jesus Kristus och vilken betydelse det har för oss. Den är hämtat från Meditations Daily Devotional, 6 april 2020 (Northwestern Publ. House, Waukesha, Wis.): Paulus säger att Kristus var till i Guds gestalt (Fil 2:5,6).

I Romarbrevet 9:5 kallar han Kristus Gud över allting, välsignad i evighet. I Kolosserbrevet 2:9 säger han: I honom bor gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt. Jesus säger om sig själv: Jag och Fadern är ett, Joh 10:30. Johannesevangeliet betonar att Kristus är Gud och att allt blivit till genom honom. I sitt första brev kallar Johannes Kristus den sanne Guden och det eviga livet, 1 Joh 5:20. Hebreerbrevets första kapitel betonar gång på gång att Kristus är Gud, jämställd med Fadern från evighet. En Frälsare som är någonting mindre än Gud själv skulle inte alls vara någon Frälsare.

När den här läran om Kristi gudom blev angripen av falska lärare under den kristna kyrkans första århundraden trädde sanna bibellärare fram med Nicenska och Atanasianska trosbekännelserna och klargjorde frimodigt Skriftens lära att Kristus var, är och alltid kommer att vara den evige Guden.

Centrum i julevangeliet är att vid en viss tidpunkt i historien iklädde sig denna person i treenigheten, Sonen, en fullkomlig och syndfri människonatur. Han blev sann människa, avlad av den helige Ande i jungfru Marias livmoder. Denna mänskliga natur har i allt del i den gudomliga naturens kraft. Jesus Kristus är inte två utan en Kristus. Han är gudamänniskan, inte halvt Gud och halvt människa utan helt Gud och helt människa i en person.

Bara den som är Gud själv kan få sin betalning att gälla för varenda själ från Adam till domens dag. Bara den som är Gud kan strida mot synd, död och själva djävulen – och vinna. Bara den som är Gud kan få döden att rygga tillbaka och besegra den sista fienden. - - - Och ändå var det bara som sann människa Jesus Kristus kunde leva under Guds lag och hålla lagen fullkomligt i vårt ställe. Bara som sann människa kunde han spikas fast på korset och dö i vårt ställe.

Ur Biblicum 2/2020

Ett bokbål för 500 år sedan

Den 10 december 1520 brände Martin Luther påvens bannbulla. Det som den 31 oktober 1517 hade börjat med Luthers protest mot avlatshandeln i Tyskland utvecklade sig snabbt till en strid om ännu större saker. Romersk-katolska teologer hävdade att när avlatshandeln var godkänd av självaste påven borde självklart även alla kristna godkänna den. Men Luther svarade att man måste avvisa påven när han talade i strid med Bibeln. Han sa att påvar och kyrkomöten ofta tagit fel och att den heliga Skrift är kyrkans enda auktoritet i lärofrågor. Han kritiserade romerska kyrkans lära om avlat, bot, synd, nåd, tro, skärselden och påvens ledarställning i kyrkan.

Sett från Rom var detta något av det mest provocerande och outhärdliga på länge. Luther var en villolärare som måste stoppas. Han förmanades att hålla tyst, men till ingen nytta. Påven Leo X bad till slut några av sina ledande teologer att författa en ”bulla” mot upprorsmakaren i Wittenberg. 15 juni 1520 sändes bullan *Exsurge Domine* med inledningsorden: ”Res dig, Herre, och utför din sak! Ett vildsvin har brutit sig in i din vingård.” Luthers lära fördöms på 41 olika punkter. Påven förbjuder folk att läsa hans skrifter. De innehåller pest och virus som inte kan tolereras och de bör därför brännas. Luther hotas med exkommunikation, dvs utvisning ur kyrkans gemenskap. Han får en frist på sextio dagar att ta tillbaka sina böcker och predikningar, annars kommer han automatiskt att bli bannlyst.

När påvens representanter reste omkring i Tyskland för att presentera bullan bemöttes den på många ställen med starkt motstånd. Men bl a i Köln och Mainz ordnades bokbål där Luthers skrifter blev kastade i elden.

Påvens bulla med hot om bannlysning nådde fram till Wittenberg den 10 oktober, och Luther hade då en frist fram till den 10 december. Först misstänkte han att bullan var en förfalskning för han tyckte den innehöll så svaga argument. Men så småningom insåg han att den faktiskt var äkta.

Den 10 december klockan tio samlade den skälvande och bedjande Luther många av sina anhängare vid Elsterporten i Wittenberg och sa: ”De har bränt mina böcker, nu bränner jag deras.” Tillsammans med bullan kastade han också andra påvliga skrifter på elden, först och främst den stora kyrkliga lagsamlingen *Corpus juris canonici,* ”för Luther en av de främsta manifestationerna av kyrkans maktmissbruk, att påven stulit den kristna friheten från de troende i Kristi namn. Här visade sig kyrkan tydligare än någon annanstans som en falsk laggivare som band de troende med en lång rad regler som inte var nödvändiga… För att markera vilken skadlig verksamhet den kanoniska rätten representerade och vilket allvar som låg i Luthers brytning med denna tradition måste det till ett bokbål” (Tarald Rasmussen, ”Luthers reformation. Huvudtexter 1517-1520”, Oslo 2004, s 13).

Med denna dramatiska handling markerade Luther att han bröt med romerska kyrkan. Han stod inte och väntade tills de kastade ut honom. Att bränna både bullan och andra påvliga skrifter betraktades som väldigt skandalöst och grovt. Kurfursten Fredrik den vise av Sachsen fann det därför nödvändigt att skriva till kejsaren för att ursäkta Luther. Han hävdade det oacceptabla i att Luthers egna skrifter blivit brända utan att det först bevisats att de innehöll falsk lära. Luther borde väl inte ha svarat med samma mynt, men skulle inte kejsaren kunna överse med detta eftersom det var de andra som hade börjat?

Den 3 januari 1521 blev så Luther till slut officiellt bannlyst i Rom med bullan *Decet Romanum Pontificem.* Nu var det allas plikt att se honom och hans stöttepelare som kättare. Påven uppmanade alla ärkebiskopar, biskopar och andra kyrkligt anställda att bekämpa den lutherska läran och försvara den katolska tron.

Tre månader senare stod Luther inför kejsaren Karl V vid riksdagen i Worms. Han uppmanas på nytt att dra tillbaka det han skrivit, men vägrade göra det om ingen kunde visa honom utifrån Bibeln att han tagit fel. Luther förklarades fredlös och höll sig följande tio månader gömd på fästningen Wartburg.

Av Tor Jakob Welde

Systerkyrkor i nöd

När en pandemi slår till drabbas alla, men i fattiga länder slår den lite hårdare. Människor drabbas av arbetslöshet och uteblivna inkomster. Här kan vi nu förmedla en aktuell översikt över det aktuella läget i de små kyrkorna i Bulgarien och Albanien, som hör till Europas fattigaste länder och har drabbats hårt av pandemin.

Vi har tidigare berättat om en liten romsk församling i nordvästra Bulgarien, Dunavtsi, som vi har fått vara med och stöda på ett litet hörn. Vi har också bidragit med bidrag för den mission bland romer som leds av pastor Iliyan Itsov.

LBK:s Damlag startade i höst en insamling av kläder. Den resulterade i tre lastpallar med 108 banankartonger fyllda med kläder, skor och stövlar som nu sänts till Bulgarien. LBK:s ordförande Ingvar Adriansson hakade på och eferlyste en särskild gåva inför reformationsdagen. Vår församling fick också vara med på ett litet hörn. Bidrag för missionen kan sändas till vårt bankkonto IBAN FI18 3131 1000 2060 07 med referens 4006.

Texten nedan är en något förkortad version av den information som sammanställts av Birgitta Erlandsson för LBK:s upplaga. Pastor Luke Wolfgramm, som är Wels' kontaktperson i Balkan och Ryssland, bidrar med bakgrundsfakta som ger en uppfattning om det allvarliga läget.

Albanien

Pastor Nikolla Bishka i Durres, Albanien, berättar i ett mejl att kyrkorna måste stängas under pandemins första tre månader. Kontakt hölls med församlingens medlemmar via telefonsamtal och genom att dela ut skrivna predikningar och andakter. Vid påsk stack man in predikningarna i ett matpaket. Under sommaren kunde kyrkorna i Durres och Tirana öppnas för gudstjänster, men nu har situationen förvärrats och man har tvingats stänga igen. Även engelskundervisning och söndagsskola har drabbats. I september delades humanitär hjälp ut till medlemmar.

Församlingen i Durres lider fortfarande av sviter efter jordbävningen för ett år sedan.

Gudstjänst bland romer i Bulgarien

Klädpaket på väg till Bulgarien

Pastor Bishka bor med sina föräldrar och sin bror i en farbrors lägenhet i väntan på att kunna flytta tillbaka till det svårt skadade hyreshuset där de har sin lägenhet.

Bulgarien

I norra Bulgarien nära gränsen till Rumänien ligger Dunavtsi. Där bor pastor Iliyan Itsov och där finns den första romska lutherska församlingen i Bulgarien. Förutom sin hemförsamling tjänar pastor Itsov fyra församlingar lite längre söderut och ännu en grupp som efterfrågar undervisning har börjat samlas på ett nytt ställe. Över hundra personer samlas till gudstjänst på dessa platser.

Pastor Itsov skriver att Covid även här har påverkat resandet och möjligheterna att fira gudstjänst. Men han menar att Gud använder krisen till något gott. ”Människor söker Gud. De ser att vi som tror är annorlunda. Vi är inte rädda för viruset. De undrar varför vi är så lugna. De är redo att höra Guds ord.”

Pastor Itsov kan förmedla Frälsarens tröst: ”Herren Jesus älskar oss så mycket att han dog för oss, för att förlåta våra synder och göra oss till Guds heliga barn. Jag vet att min Förlossare lever! Inte ens döden kan besegra dem som tror, för vår Frälsare ska uppväcka oss

Andre Gydkov

från de döda och ge oss evigt liv!”

Sibirien

Tänk på att våra medkristna i Albanien och Bulgarien också behöver våra förböner. ”Be att Gud ska ge våra bröder och systrar glädje och frimodighet att dela med sig den goda nyheten om Jesus som människorna i Albanien och Bulgarien så desperat behöver!” Så skriver Luke Wolfgramm, WELS kontaktman för kyrkorna i dessa länder. Han tjänar sedan 20 år som missionär i Sibirien. Luke ber också om förböner för en snart färdigutbildad pastor, Andre Gydkov, som den 30 augusti blev påkörd av en bil när han kom cyklande. Han blev mycket svårt skadad och man trodde det skulle bli nödvändigt att amputera vänster ben. Men efter flera operationer hoppas läkarna nu kunna rädda benet. Troligen tar det dock ett år innan han kan gå igen.

Varför tillåter Gud tragedier?

Pastor Wolfgramm skriver: ”Det är en fråga som vår vise, himmelske Far inte vill ge svar på. Han vet mycket väl hur han ska utföra sitt goda verk att rädda själar för evigheten utan vår självviska inblandning. Han visar oss till sin bok, sin Sons kors och tomma grav. Vi känner honom. Vi känner hans hjärta. Vi vet att han älskar oss och kommer att vända allt ont till något gott. Låt oss tillbe honom genom att med tillit följa honom vart han än leder oss!

Låt oss också ära honom genom att ropa till honom om hjälp. Be för Andre, hans familj och våra ryska bröder och systrar. Be om fysiskt helande och andlig styrka. Be att Gud ska ge oss ny tro och glädje att vara hans ljus i en mörk värld som har desperat behov av hans goda nyheter.”

Birgitta Erlandsson

Den bästa barnförsäkringen

Herren bevarar dig, Herren är ditt skydd på din högra sida. Solen ska inte skada dig om dagen, inte månen om natten. Herren ska bevara dig från allt ont, han ska bevara din själ. Herren ska bevara din utgång och din ingång, från nu och till evig tid (Ps 121:5-8).

Dopet är den bästa barnförsäkring som någonsin kan erbjudas. Inget försäkringsbolag är i närheten av att ge så generösa villkor. När vi läser det finstilta i de generösa villkoren så förstår vi varför. Om honom som står bakom ”bolaget” står det: ”Du har skapat mina njurar, du vävde mig i moderlivet… Benen i min kropp var inte osynliga för dig när jag formades i det fördolda. . . Alla mina dagar blev skrivna i din bok, formade innan någon av dem hade kommit” (Ps 139:13,15,16). Ja, vetenskapen häpnar över detta Guds under hur ett barn blir till. 21 dagar efter befruktningen börjar hjärtat slå, efter 10 veckor har de flesta organen bildats. I vecka 14 kan barnet suga på sina fingrar och i vecka 16 reagerar det på ljud.

Då kanske någon undrar om inte premien eller försäkringsbeloppet är oerhört högt för en sådan omfattande försäkring. Här räcker det väl inte ens med en premie på 1000 kronor i månaden? Gud är så oerhört generös mot oss människor. Premien kostar ingenting, den är helt gratis och alla får ta del av den. Det finns också en bonus i denna försäkring och den heter syndernas förlåtelse och evigt liv.

För många människor är dopet en namngivningsceremoni, men då glömmer man den verkliga avsikten med dopet. Dopet är inte bara vatten utan vatten som är inneslutet i Guds befallning och förenat med Guds ord.

Psaltaren i Bibeln talar mycket om våra liv från vaggan till graven. Luther säger att här finns ditt liv beskrivet bättre än om du själv skulle ha gjort det. Stjärntydning och horoskop gissar och fantiserar men Gud vet precis allt här och nu.

I Ps 51 förklaras den egentliga anledningen till att vi döper barnen: ”Med skuld är jag född och med synd blev jag till i min moders liv.” Gud påminde redan Noa att människans tankar och sinnen är onda alltifrån ungdomen. Vi måste inse och betänka att det finns en motståndare till dopet, en motståndare till den handling som vi firar och gläds över. Denne fiendes verksamhet kan och får vi aldrig underskatta. Han vill också äga de små barnen och få dem i sitt finspunna nät. Vi får be med psalmens ord: ”Tag mig då Herre upp till ditt barn, lös mig från alla djävulens garn.”

Strax innan Jesus lämnade sina lärjungar för himmelsfärden sa han uttryckligen till dem: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er.” Det är i trohet mot detta ord som vi samlas varje gång vi döper de små.

Ingvar Adriansson

VÅR VERKSAMHET

I dessa tider är det osäkert att annonsera gudstjänster, men vi hoppas kunna genomföra gudstjänstverksamhet ungefär i normal ordning.

I Lepplax bykyrka hålls gudstjänster de flesta söndagar kl 13. Undantag är normalt första söndagen i månaden då ingen gudstjänst hålls i Lepplax. Under tider när det inte hålls söndagsskola (bl.a. jultiden) hålls gudstjänsterna kl 10.

För gudstjänsterna svarar Øyvind Edvardsen och David Åkerlund.

I Vasa hålls gudstjänster i Settlementcentrum, Villag. 1, ungefär varannan söndag kl 11. Normalt hålls de första och tredje söndagen i månaden. Vanligen hålls gudstjänsterna av Ola Österbacka.

I Närpes hålls gudstjänster ungefär varannan månad i vuxeninstitutet, Vasavägen 764, Yttermark.

Under advent och jul håller vi gudstjänster enligt följande:

29.11 kl 13 Lepplax
29.11 kl 18 Närpes
6.12 kl 11 Vasa
13.12 kl 13 Lepplax
24.12 kl 15 julbön i Lepplax
25.12 kl 10 Lepplax
25.12 kl 11 Vasa
27.12 kl 10 Lepplax; julfest
3.1 kl 11 Vasa

Kontrollera i händelsekalendern på sanktjohannes.info och i veckobrevet! Inspelningar hittas via vår webbplats under Media.

En del gudstjänster från församlingens första tid har återinsatts. Sök dem på https://vimeo.com/channels/stjold/ eller länk på sanktjohannes.info/media/

Julkampanj från Biblicum/ Logos förlag

Vi ger här några tips för att fylla julklappskorgen med bestående värde. Bland böckerna finns något för envar: andakt, fördjupning i Bibeln, kyrkohistoria och vägledning i det kristna livet.

Lars Borgström:
När tiden var inne
Betraktelser för varje dag under hela advents- och jultiden fram till trettondagen.
Pris: 12 €

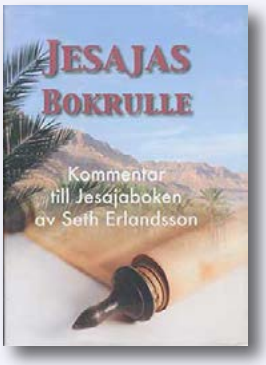

Seth Erlandsson:
Jesajas bokrulle
Jesajaboken – ett mästerverk i kompositionell enhet med avslöjande undervisning om syndens konsekvenser och om Messias enastående frälsningsgärning.
Pris: 29 €

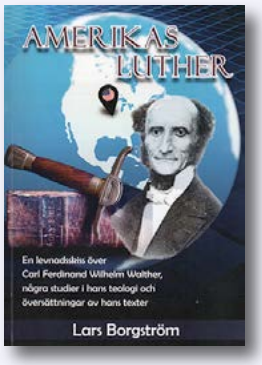

Lars Borgström:
Amerikas Luther
En levnadsskiss över Carl Ferdinand Wilhelm Walther, några studier i hans teologi och översättningar av hans texter.
Pris: 14 €

Hans Ahlskog:
I frihetens gränsland
En roman som behandlar djupa lärofrågor och ger en saklig och bibliskt förankrad rådgivning om det kristna livet på den smala vägen.
Pris: 15 €

Nyutgåva av två viktiga småskrifter

Siegbert W Becker: ***Bibeln i Luthers teologi***
Om innebörden av termen ”Guds ord” i Luthers teologi samt Den heliga Skrifts inspiration och ofelbarhet.

Carl Lawrenz: ***Den stora floden***
Ett bibelstudium om syndafloden, 1 Mos 6–8. Viktigt att studera som motvikt mot utvecklingslärans försåtliga angrepp på Bibeln.

Jag står inför din krubba här,
du som för mig är livet,
och fram till dig, o Jesu, bär
vad mig av dig är givet.
Tag mot mitt hjärta och min själ,
min ande, håg – låt allting väl,
o Jesu, dig behaga.
(Paul Gerhardt)

Beställ minst tre av böckerna här ovan och du får 15 % rabatt på priset! Dessutom får du de två nyutgivna småskrifterna på köpet.

Normalpris för småskrifterna är 4 €.

Beställ från **https://forlag.biblicum.se eller e-post: logosforlag@sanktjohannes.info.**

Returadress:
Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa

I den allsmäktiges händer

Herren hjälpte mig och gav mig kraft (2 Tim 4:17)

Vid tiden för reformationen befann sig Martin Luther i mycket stor fara vid mer än ett tillfälle. En gång sände katolska kyrkan en ämbetsman för att försöka skrämma den store reformatorn att retirera. Ämbetsmannen underströk att de allra flesta i kyrkan och den världsliga makten enigt stod emot Luther och gastade övermodigt: ”Om du inte kan uppbåda en makt av samma styrka till ditt försvar, var tror du då att du kommer att hamna?” Efter ett ögonblicks tystnad svarade Luther oförskräckt: ”Jag kommer att vara exakt där jag alltid varit – i den allsmäktige Gudens händer.”

Har du samma övertygelse när du går till dina dagliga uppgifter? När du vaknar på morgonen och tar itu med en ny dags problem, är du då fullt medveten om att ditt liv faktiskt ligger ”i den allsmäktige Gudens händer”? Det är livets oundvikliga verklighet i denna syndiga värld att tron alltid kommer att åtföljas av tvivel. Även när vi håller fast vid Guds löften är Satan där och vill rycka bort dem och övertyga oss om att vår tro på Herren är bortkastad.

Var finner vi då styrkan att lita på Gud inför livets prövningar och svårigheter? Luther skulle vara den förste att tillstå att vi inte hittar den hos oss själva. När vi söker andlig styrka genom att gräva djupt och försöka uppbåda den inifrån hittar vi bara svaghet och tvivel.

Vi söker istället i Guds ord. Om och om igen vänder vi oss till hans dyrbara löften, löften om beskydd, löften om välsignelse och först och främst *löftet* om en Frälsare. Dessa Guds löften är inte bara tomma ord. De är gudomliga garantier fyllda med allsmäktig styrka.

I stunder av svaghet och tvivel kunde Luther ta en bit krita och sätta sig vid bordet och skriva ”Jag är döpt” för att påminna sig själv om vem han var som ett Guds barn. Det som var sant för Luther är sant för dig också. Du är ett heligt, återlöst Guds barn, köpt med Kristi dyra blod. Synd, död och djävul har ingen makt över dig. Vilka svårigheter, smärtor eller katastrofer som än hotar dig ska du vara kvar där du alltid har varit – i den allsmäktige Gudens händer.

Allsmäktige Gud, tack för att du gjort mig till ditt barn i dopet. Gör så att jag litar på dina dyrbara och starka löften varje dag. Amen.

sanktjohannes.info